

SVETVINČENAT – PROSTOR HRVAŠKO-SLOVENSKEGA SREČANJA

POGLED NA CERKEV V SVETVINČENATU

ROMARJI SE RADI USTAVIJO OB RELIKVIJAH MIROSLAVA BULEŠIČA ZA GLAVNIM OLTARJEM.

pojejo na koru in so bralci Božje besede, ki se kar sami organizirajo. Preteklost je naše bogastvo – v naši župniji je bilo veliko bratovščin in podružnic.

Danes prihajajo k spovedi tudi romarji, ki so prišli na grob bl. Miroslava, prosijo za bolniško maziljenje, prosijo milosti v svojih težavah.«

»Marija, ti me varuj«

Bl. Miroslav je bil velik častilec Device Marije. Ko je papež Pij XII. posvetil ves svet brezmadežnemu Marijinemu Srcu, je bil v Rimu (čas njegovega študija). Ko se je vrnil domov, je obnavljal posvetitev Mariji in vztrajal v zaupanju vanjo, vsak zapis pa po navadi zaključil: »Marija, ti me varuj, vodi ...« Svoji zadnji besedi: »Gos-

pod, sprejmi mojo dušo,« je lahko rekel, ker je vsak dan izročal svoje življenje v Božje in Marijine roke. Brez vsakdanje izročitve verjetno

MARIJA, TI ME VARUJ!

tega ne bi zmožel. »Kakor človek živi, tako umira,« povzame župnik Darko. »Živel je s Kristusom in umrl za Kristusa.«

Ne moremo biti kristjani samo na papirju

Čas, ki ga živimo, je težek, kot bi se znašli sredi prepaha. »Prepah je dober – prezračí, prečisti, marsikaj tudi zruši in po prepihu se laže diha,« gleda z optimizmom naprej župnik v Svetvinčenatu. »Kadarkoli je bil v Cerkví prepah, so sledili boljši časi. Največji prepah

TU JE BIL POKOPAN MIROSLAV BULEŠIČ, PREDEN SO PRENESLI POSMRTNE OSTANKE V OLTARNO MIZO.

RELIKVIJE MIROSLAVA BULEŠIČA

NOVOMAŠNI KRIŽ MIROSLAVA BULEŠIČA

ŽUPNIJSKI ZBOR

je Kalvarija. Vsi so mislili, da je konec sveta. In ko je bil Miroslav ubit, so vsi mislili, da so uničeni. Nikoli ni bilo lahko biti kristjan, ne v Miroslavovem času ne danes. Biti kristjan vključuje tudi izziv za žrtvovanje, kot je poudarjal tudi bl. Miroslav: 'Ne moremo biti kristjani samo na papirju!' in vztrajno spodbujal, naj bomo resnični kristjani, verniki v vsakem času. Miroslav je resnično živel evangelij. Dovolj je natančneje opazovati njegovo življenje, in v vsaki minuti lahko odkrivamo, kako naj živimo danes. Menjale so se okoliščine, drugače gradimo hiše, drugače se oblačimo, a v sebi ostajamo isti, z enakimi stiskami, izkušnjami, istimi problemi, kar je mučilo Miroslava, muči vsakega od nas. V čemer je zmagal Miroslav, zmora tudi vsak od nas. Pravijo, da je bil Miroslav že na pogled lep, njegova resnična lepota pa ni v fizičnem videzu. Svetniki so lepi ljudje, ker imajo lepa srca in dušo, ker nosijo Boga v sebi. Miroslavu je bila bistvena notranja lepota. Po sedeminsedemdesetih letih od njegovega mučeništva s svojo lepoto še vedno priteguje in pričuje, njegova lepota ni v minljivem, ampak v večnem Izvoru. Bogu hvala!«

JANA PODJAVORŠEK

FOTOGRAFIJE TATJANA SPLICHAL

Pričakujemo vas

Darko Zgrablić, župnik v župniji Svetvinčenat

Sem sin in otrok te škofije. Ko je bil leta 2000 obnovljen postopek za blaženega, sem bil škofov tajnik in sem kot notar na cerkvenem sodišču zapisoval vsa pričevanja in spoznaval Miroslava Bulešiča, ob tem pa nisem niti pomislil, da bom župnik v njegovi rojstni župniji. Veliko vem o njem, pa me vedno nagovori kakov nov stavek iz njegovega duhovnega dnevnika.

Navdušuje me, kako realen in resničen duhovnik je bil, Boga je doživljal kot svojega sopotnika, sebe pa kot nemočnega in grešnega, vse pa je izročal v Božje roke. Prizadeval si je izpolnjevati svoje novomašno geslo *Zgodi se tvoja volja* vse do popolne izročitve, ko je umiral in so bile njegove zadnje besede: »Oče, sprejmi mojo dušo!« Vsak dan darujem sveto mašo na njegovem oltarju, pa me je kar malo sram, da svetost z oltarja – evharistija še ni toliko prevzela mojega življenja.

Pomembno je, da se katoličani srečujemo in se bodrimo v skupnem pričevanju vere,

ki nam jo je Kristus predal, da raste-mo v veri v svojih župnijah in škofijah. Lepo je biti katoličan, kamorkoli prideš. Če ne razumeš jezika, v katerem se obhaja evharistija, moliš v svojem jeziku, veš, da si med brati in sestrami, ker je nekaj globljega od tega. Vse Slovence vabim, da se nam pridružite na skupnem slavlju. Pričakujemo vas z odprtimi srci.

1920

MIROSLAV Bulešič se je rodil 13. maja v istrski vasi Čabruniči, župnija Svetvinčenat.

1930

PRIPRAVNICA v Alojzijevišču v Gorici in nadaljevanje šolanja v koprskem semenišču.

1939–1943

ŠTUDIRA filozofijo in teologijo v Rimu, kamor ga je poslal poreško-puljski škof.

1943

11. aprila je v duhovnika posvečen v domači cerkvi.

Šolsko leto

1946/47

POSTANE podravnatelj škofijskega semenišča v Pazinu in profesor v tamkajšnji gimnaziji.

1947

V župnišču v Lainišču so ga mučili in do smrti zabodli.

1998–2004.

ŠKOFIJSKI postopek za beatifikacijo Miroslava

2013

28. septembra je bil v puljski Areni razglašen za blaženega.

Marina Obrovac: voditeljica ŽK in voditeljica bralcev

Naša župnijska Karitas (ŽK) deluje trideset let, trenutno ima štirinajst članic. Če se kdo v župniji znajde v potrebi, mu pomagamo materialno, bolnike in starejše redno obiskujemo tudi na domovih. Bistveno za bralca Božje besede je, da prebere svetopisemski odlomek že doma in se pripravi za nedeljsko branje, po potrebi preveri tudi naglase. Dragoceno mi je, da prihajajo na Miroslavov grob tudi od drugod, kar me na poseben način nagovarja. Večkrat se mi zdi, da se tako, kot se Nazarečani niso zavedali Jezusove, se tudi mi ne zavedamo veličine bl. Miroslava.